

РЕШЕНИЕ

№ 673

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 11-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на двадесет и пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Тодор Тодоров

Членове: Милен Василев
Светла Станимирова

при участието на секретаря Диана В. Аначкова
като разгледа докладваното от Милен Василев Въззивно търговско дело № 20211001000663 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 – 273 ГПК във вр. с чл. 613а, ал. 2 ТЗ.

Образувано е по въззивна жалба от 22.06.2021 г., подадена по пощата на 21.06.2021 г., на молителя Н. Т. Т., действащ като ЕТ „Ремо – Н. Т.“, срещу решението от 17.05.2021 г. по т. д. № 19/2021 г. на Окръжен съд – гр. Враца, с което е отхвърлена молбата по чл. 625 ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност спрямо молителя.

В жалбата се твърди, че неправилно и необосновано ВОС е приел, че събраните доказателства не установяват, че молителят е неплатежоспособен. Твърди се, че неправилно не е зачетена презумпцията по чл. 608, ал. 4 ТЗ, тъй като по образуваните изпълнителни производства молителят не бил погасил изцяло вземанията повече от 6 месеца след получаване на поканите за доброволно изпълнение, като не били събрани оборващи презумпцията доказателства. Сочи се, че общата сума на задълженията му с наложени обезпечителни мерки била 288 911,05 лв. и надвишавала значително очакваните приходи от 257 231,98 лв. и останали нереализирани поради пълното блокиране на дейността му вследствие блокиране на банковите му сметки.

Предвид изложеното жалбоподателят моли въззивния съд да отмени обжалваното решение и да уважи молбата за откриване на производство по несъстоятелност.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 от ГПК във връзка с наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, намира за установено следното:

Първоинстанционният съд е бил сезиран от Н. Т. Т., действащ като ЕТ „Ремо – Н. Т.“, с молба от 15.02.2021 г., уточнена с молба от 1.04.2021 г., с която на осн. чл. 625 ТЗ същият е поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си. В молбата се твърди, че молителят

има множество изискуеми и неизплатени задължения по изпълнителни дела и към НАП /подробно индивидуализирани/. Активите му били недостатъчни за покриване на задълженията, като включвали автомобил, инсталация за бетонови изделия и вземане по договор за обществена поръчка от 24.06.2020 г., сключен с община Хаджидимово. Не притежавал друго лично или в режим на СИО имущество.

От вписванията в електронния Търговски регистър се установява, че молителят Н. Т. Т. е бил първоначално регистриран с решение от 24.06.1994 г. по ф.д. № 815/1994 г. на Окръжен съд – гр. Враца, като едноличен търговец с фирма ЕТ „Ремо – Н. Т.“. Същият е бил пререгистриран без промяна по реда на ЗТР на 6.04.2009 г. с ЕИК – 106017566.

Към молбата са представени счетоводен баланс на молителя като ЕТ към 31.12.2019 г.; отчети за приходите и разходите към 31.12.2019 г.; годишна данъчна декларация за 2019 г. по чл. 50 ЗДДФЛ.

За установяване на задълженията си към трети лица молителят е представил:

- договор № ДК-478-002957-368/28.05.2018 г., с който „Интернешънъл Асет Банк“ АД му е отпуснала банков кредит в размер на 15 000 лв. във формата на овърдрафт по разплащателна сметка, с краен срок за издължаване 31.05.2019 г.;
- банкова референция с изх. № 537-123/7.06.2016 г., издадена от „Юробанк България“ АД, видно от която банката е отпуснала на молителя кредит в размер на 130 000 евро по договор № BL-15871/21.04.2008 г. с краен срок за издължаване 8.05.2028 г.; молителят е погасил частично предсрочно кредита със сумата 97 678,56 евро на 19.01.2016 г., като към 27.06.2016 г. дължимата сума е в размер на 7 859,40 евро, от които 7 846,65 евро – главница и 12,75 евро – текущо начислена лихва;
- договор за абонаментно счетоводно обслужване от 22.11.2007 г., сключен между молителя и „В.М. Корект“ ЕООД, с който молителят се е задължил да заплаща месечно възнаграждение в размер на 150 лв., като договорът е сключен за срок от 1 година, считано от 22.10.2007 г., и няма данни да е подновен;
- постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. № С210006-022-0006055/3.02.2021 г. на НАП – ТД Велико Търново, офис Враца, издадено от публичен изпълнител по изп. дело № 200938386/2020 г., в което е посочено, че за установени изискуеми публични вземания на молителя в размер на 71 940,65 лв., включващи главница в размер на 69 414,13 лв. и лихви в размер на 2 526,52 лв., се налага запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, находящи се в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Юробанк България“ АД и ТБ „Инвестбанк“ АД до размера на 71 940,65 лв.;
- изпълнителен лист от 2.11.2020 г. по частно търг. дело № **114/2020 г.** на ОС Враца, издаден въз основа на решение от 11.09.2020 г. по ВАД № 8/2020 г. на описа на международния арбитражен съд при сдружение „Алианс за правно взаимодействие“, с който молителят е осъден да заплати на В. К. Н. сумата 9 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 21.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноски за арбитражното производство в размер на 2 410 лв. и разноски за съдебното производство в размер на 1050 лв.; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401164** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноски по изпълнението в размер на 2 517,06 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община

Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представените покана за доброволно изпълнение с изх. № 20438/5.11.2020 г., постановление от 5.11.2020 г.;

- изпълнителен лист от 30.10.2020 г. по частно търг. дело № **115/2020 г.** на ОС Враца, с който молителят е осъден да заплати на В. К. Н. сумата 9 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 21.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноски за арбитражното производство в размер на 2 410 лв. и разноски за съдебното производство в размер на 1000 лв. за адвокатско възнаграждение и 50 лв. за държавна такса за издаване на изпълнителен лист; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401165** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноски по изпълнението в размер на 2 517,06 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представените покана за доброволно изпълнение с изх. № 20455/5.11.2020 г., постановление от 5.11.2020 г.;
- изпълнителен лист от 30.10.2020 г. по частно търг. дело № **116/2020 г.** на ОС Враца, издаден въз основа на решение от 11.09.2020 г. по ВАД № 9/2020 г. по описа на международния арбитражен съд при сдружение „Алианц за правно взаимодействие“, с който молителят е осъден да заплати на В. К. Н. сумата 9 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 27.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноски за арбитражното производство в размер на 2 410 лв. и разноски за съдебното производство в размер на 1050 лв.; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401166** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноски по изпълнението в размер на 2 517,06 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представените покана за доброволно изпълнение с изх. № 20461/5.11.2020 г., постановление от 5.11.2020 г.;
- изпълнителен лист от 2.11.2020 г. по частно търг. дело № **117/2020 г.** на ОС Враца, издаден въз основа на решение от 11.09.2020 г. по ВАД № 6/2020 г. по описа на международния арбитражен съд при сдружение „Алианц за правно взаимодействие“, с който молителят е осъден да заплати на В. К. Н. сумата 8 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 20.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноски за арбитражното производство в размер на 2 390 лв. и разноски за съдебното производство в размер на 1050 лв.; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401167** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноски по изпълнението в размер на 2 426,55 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представената покана за доброволно изпълнение с изх. № 20367/5.11.2020 г.;
- изпълнителен лист от 2.11.2020 г. по частно търг. дело № **118/2020 г.** на ОС Враца, издаден

- въз основа на решение от 11.09.2020 г. по ВАД № 1/2020 г. по описа на международния арбитражен съд при сдружение „Алианс за правно взаимодействие“, с който молителят е осъден да заплати на Т. И. Т. сумата 9 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 21.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноси за арбитражното производство в размер на 2 410 лв. и разноси за съдебното производство в размер на 1050 лв.; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401160** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноси по изпълнението в размер на 2 517,06 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представената покана за доброволно изпълнение с изх. № 20388/5.11.2020 г.;
- изпълнителен лист от 30.10.2020 г. по частно търг. дело № **119/2020 г.** на ОС Враца, с който молителят е осъден да заплати на Т. И. Т. сумата 9 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 22.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноси за арбитражното производство в размер на 2 410 лв. и разноси за съдебното производство в размер на 1050 лв.; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401159** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноси по изпълнението в размер на 2 517,06 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представената покана за доброволно изпълнение с изх. № 20388/5.11.2020 г.;
  - изпълнителен лист от 30.10.2020 г. по частно търг. дело № **120/2020 г.** на ОС Враца, с който молителят е осъден да заплати на Т. И. Т. сумата 9 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 23.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноси за арбитражното производство в размер на 2 410 лв. и разноси за съдебното производство в размер на 1050 лв.; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401158** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноси по изпълнението в размер на 2 517,06 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представените покана за доброволно изпълнение с изх. № 20406/5.11.2020 г. и постановление от 5.11.2020 г.;
  - изпълнителен лист от 2.11.2020 г. по частно търг. дело № **121/2020 г.** на ОС Враца, издаден въз основа на решение от 11.09.2020 г. по ВАД № 4/2020 г. на международния арбитражен съд при сдружение „Алианс за правно взаимодействие“, с който молителят е осъден да заплати на Т. И. Т. сумата 9 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 26.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноси за арбитражното производство в размер на 2 410 лв. и разноси за съдебното производство в размер на 1050 лв.; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401162** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноси по изпълнението в размер на

2 517,06 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представените покана за доброволно изпълнение с изх. № 20467/5.11.2020 г. и постановление от 5.11.2020 г.;

- изпълнителен лист от 2.11.2020 г. по частно търг. дело № **122/2020 г.** на ОС Враца, с който молителят е осъден да заплати на Т. И. Т. сумата 9 000 лв., представляваща главница по договор за заем от 27.12.2019 г., както и неустойка в размер на 0,1 % за всеки ден забава, считано от 28.01.2020 г. до 12.03.2020 г. и от 9.04.2020 г. до изплащането, както и разноски за арбитражното производство в размер на 2 410 лв. и разноски за съдебното производство в размер на 1 050 лв.; въз основа на този изпълнителен лист е било образувано **изп. дело № 20208990401163** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, в което са приети и разноски по изпълнението в размер на 2 517,06 лв. и са наложени запори върху вземанията на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г. и върху банковите му сметки в „Интернешънъл Асет Банк“ АД, „Обединена българска банка“ АД и „Инвестбанк“ АД – видно от представените покана за доброволно изпълнение с изх. № 20427/5.11.2020 г. и постановление от 5.11.2020 г.;
- покана за доброволно изпълнение с изх. № 852/26.01.2021 г. по **изп. дело № 20207230400778** на ЧСИ Момчил Нелов, с рег. № 723, от която е видно, че е образувано въз основа на изпълнителен лист по ч.гр.д. № **536/2020 г.** на РС Оряхово, с който молителят е осъден да заплати главница в размер на 14 873,37 лв., заедно със законната лихва от 10.11.2020 г., и неолихвяема сума от 1 878,81 лв., като вискатели са „Интернешънъл Асет Банк“ АД и Националната агенция за приходите, а по делото са наложени запори върху банкови сметки и вземания по договор за обществена поръчка, сключен с община Хаджидимово;
- запорно съобщение с изх. № 19744/26.10.2020 г. по **изп. дело № 20208990401088** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, от което е видно, че делото е образувано въз основа на изпълнителен лист от 29.07.2020 г. по ч.гр.д. № **299/2020 г.** на РС Оряхово на основание заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, с който молителят е осъден да заплати на Т. И. Т. сумата 20 000 лв. – главница, заедно със законната лихва от 6.03.2020 г. до изплащането, 1011,19 лв. – мораторни лихви, 2 420,22 лв. – съдебни разноски; в изпълнителното дело са приети и разноски по изпълнението в полза на вискателя в размер на 3 000 лв. и 2 379,40 лв. – такси в полза на ЧСИ, като е наложен запор върху вземането на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г.;
- запорно съобщение с изх. № 19752/26.10.2020 г. по **изп. дело № 20208990401089** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, от което е видно, че делото е образувано въз основа на изпълнителен лист от 8.10.2020 г. по ч.гр.д. № **461/2020 г.** на РС Оряхово на основание заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, с който молителят е осъден да заплати на В. К. Н. сумата 26 000 лв. – главница, заедно със законната лихва от 6.10.2020 г. до изплащането, 3 271,67 лв. – мораторни лихви, 3 585,43 лв. – съдебни разноски; в изпълнителното дело са приети и разноски по изпълнението в полза на вискателя в размер на 3 000 лв. и 2 975,95 лв. – такси в полза на ЧСИ, като е наложен запор върху вземането на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г.;
- запорно съобщение с изх. № 19757/26.10.2020 г. по **изп. дело № 20208990401090** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, от което е видно, че делото е образувано въз основа на изпълнителен лист от 8.10.2020 г. по ч.гр.д. № **462/2020 г.** на РС Оряхово на основание заповед за незабавно

изпълнение по чл. 417 ГПК, с който молителят е осъден да заплати на В. К. Н. сумата 29 000 лв. – главница, заедно със законната лихва от 6.10.2020 г. до изплащането, 3 246,67 лв. – мораторни лихви, 3 644,93 лв. – съдебни разноски; в изпълнителното дело са приети и разноски по изпълнението в полза на вискателя в размер на 3 500 лв. и 3 231,61 лв. – такси в полза на ЧСИ, като е наложен заповед върху вземането на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г.;

- заповедно съобщение с изх. № 19762/26.10.2020 г. по **изп. дело № 20208990401091** на ЧСИ И. Ц., с рег. № ***, от което е видно, че делото е образувано въз основа на изпълнителен лист от 8.10.2020 г. по ч.гр.д. № **459/2020 г.** на РС Оряхово на основание заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, с който молителят е осъден да заплати на В. К. Н. сумата 26 000 лв. – главница, заедно със законната лихва от 6.10.2020 г. до изплащането, 3 246,67 лв. – мораторни лихви, 3 510 лв. – съдебни разноски; в изпълнителното дело са приети и разноски по изпълнението в полза на вискателя в размер на 3 000 лв. и 2 993,46 лв. – такси в полза на ЧСИ, като е наложен заповед върху вземането на молителя към община Хаджидимово по договор за обществена поръчка № 15/24.06.2020 г.;
- покани за доброволно изпълнение с изх. № 1023/13.01.2020 г. и № 1099/14.01.2020 г., и заповедно съобщение с изх. № 14800/23.10.2020 г. по **изп. дело № 20208610400037** и по **изп. дело № 20208610400038** на ЧСИ Д. В., с рег. № ***, от което е видно, че делата са образувани въз основа на изпълнителен лист от 7.01.2020 г. по ч.гр.д. № **3/2020 г.** на РС Оряхово на основание заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, изпълнителен лист от 7.01.2020 г. по ч.гр.д. № **2/2020 г.** на РС Оряхово на основание заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, изпълнителен лист от 7.01.2020 г. по ч.гр.д. № **4/2020 г.** на РС Оряхово на основание заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК и изпълнителен лист от 7.01.2020 г. по ч.гр.д. № **1/2020 г.** на РС Оряхово на основание заповед за незабавно изпълнение по чл. 417 ГПК, в полза на вискателите В. Г. С. и К. В. К.; посочено е, че молителят дължи следните суми: 9 375 лв. – главница, 765,62 лв. – законна лихва за периода 3.01.2020 г. – 23.10.2020 г.; 28 750 лв. – главница, 2 347,92 лв. – законна лихва за периода 3.01.2020 г. – 23.10.2020 г.; 15 349,58 лв. – главница; законните лихви до окончателното изплащане; 2 118,98 лв. – съдебни разноски; 7 157,95 лв. – такси и разноски по изпълнението

Представени са и извлечения от банкови сметки на молителя в „ОББ“ АД /от 30.11.2020 г./, „Инвестбанк“ АД /от 20.06.2021 г./, „Юробанк България“ АД /от 21.06.2021 г./.

Във въззивното производство и на осн. чл. 621а, ал. 1, т. 2 ТЗ въззивният съд е предприел служебно събиране на доказателства относно имущественото положение на молителя, като с разпореждане от 9.09.2021 г. е изискал информация от съдебни изпълнители и от НАП за актуалните задължения на молителя по изпълнителните производства, за които има данни по делото.

Според постъпилото удостоверение с изх. № 060202100192235/20.09.2021 г. на НАП – ТД Велико Търново, офис Враца, издадено на осн. чл. 87, ал. 6 ДОПК, общият размер на публичните задължения на молителя към 20.09.2021 г. възлиза на **350 168,34 лв.**, включващи задължения за осигурителни вноски по ЗЗО, ДОО, данъчни задължения по ЗДДС, ЗДДФЛ, както и лихви върху тях – подробно индивидуализирани по пера.

Обобщените данни от постъпилите удостоверения от съдебни изпълнители за висящите изпълнителни производства срещу молителя са следните:

№	Изп. дело №	ЧСИ	Взискател	Удостоверение №	Общ размер на задълженията – лв.
1.	20208990401088	И. Ц.	Т. И. Т. и НАП	32464/14.09.2021 г.	110 758,95
2.	20208990401089	И. Ц.	В. К. Н.	32480/14.09.2021 г.	41 228,11
3.	20208990401090	И. Ц.	В. К. Н.	32494/14.09.2021 г.	45 562,91
4.	20208990401091	И. Ц.	В. К. Н.	32497/14.09.2021 г.	41 732,39
5.	20208990401159	И. Ц.	Т. И. Т.	32501/14.09.2021 г.	98 861,86
6.	20208990401160	И. Ц.	Т. И. Т.	32507/14.09.2021 г.	20 293,20
7.	20208990401161	И. Ц.	Т. И. Т.	32510/14.09.2021 г.	20 293,20
8.	20208990401162	И. Ц.	Т. И. Т.	32523/14.09.2021 г.	20 293,20
9.	20208990401163	И. Ц.	Т. И. Т.	32536/14.09.2021 г.	20 293,20
10.	20208990401164	И. Ц.	В. К. Н.	32545/14.09.2021 г.	20 293,20
11.	20208990401165	И. Ц.	В. К. Н.	32547/14.09.2021 г.	20 293,20
12.	20208990401166	И. Ц.	В. К. Н.	32550/14.09.2021 г.	20 293,20
13.	20208990401167	И. Ц.	В. К. Н.	32559/14.09.2021 г.	18 590,85
14.	20218990400482	И. Ц.	„Евроканал“ ЕООД	32565/14.09.2021 г.	1 348,66
15.	20218990400483	И. Ц.	„Евроканал“ ЕООД	32568/14.09.2021 г.	1 288,90
16.	20207230400778	Момчил Нелов	„Интернешънъл Асет Банк“ АД	7229/15.09.2021 г.	76 599,37
17.	20217230400396	Момчил Нелов	„Юробанк България“ АД	7228/15.09.2021 г.	15 732,04
18.	20208610400037	Д. В.	В. Г. С.	15273/27.09.2021 г.	47 802,68

19.	20208610400038	Д. В.	К. В. К.	15274/27.09.2021	15 177,45
ОБЩО:					656 736,57

В съдебното заседание на 20.09.2021 г. молителят е заявил, че от м. 10.2020 г. всичките му банкови сметки са блокирани и не извършва никакви разплащания, а фирмата му не функционира реално.

Допълнително във въззивната инстанция молителят е представил счетоводен баланс на молителя като ЕТ към 31.12.2020 г. и към 30.09.2021 г.; отчети за приходите и разходите към 31.12.2020 г. и към 30.09.2021 г.

Според представеното банково удостоверение с изх. № 188/24.09.2021 г., издадено от „Интернешънъл Асет Банк“ АД, молителят има просрочени задължения по договор „Асет Микрокредит“ № ДК-478-002957-368/28.05.2018 г. към 24.09.2021 г. в общ размер на **18 286,79 лв.**, от които: 14 873,37 лв. – главница, 1 403,30 лв. – лихви, 696,73 лв. – присъдени съдебни разноси, и 1 313,39 лв. – законна лихва.

Според представената банкова референция с изх. № 221/30.09.2021 г., издадена от „Юробанк България“ АД, молителят има просрочени задължения по договор № BL15871/8.05.2008 г. към 28.09.2021 г. в общ размер на **2 383,20 лв. и 6 966,70 евро**, от които: 263,48 лв. – присъдени съдебни разноси, 2 119,72 лв. – присъдени съдебни разноси, 6 138,72 евро – главница, 351,71 евро – лихви, 281,36 евро – законна лихва, 194,91 евро – задбалансови присъдени лихви.

Други доказателства не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 633, ал. 2 ТЗ и е допустима. Разгледана по същество е **основателна**.

По молбата по чл. 625 ТЗ

Предмет на разглеждане е молба за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност.

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица, 2) по искане на определени лица, и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

1. Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон – чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ, 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър – чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ, 3) починал или заличен едноличен търговец – чл. 611, ал. 1 ТЗ, 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник – чл. 609 ТЗ, 5) съдружения и фондации – чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай молителят попада в първата категория лица – предвид качеството му на едноличен търговец той представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал. 1 ТЗ.

2. Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът, 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ – породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ, 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и 3 ТЗ – публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане, или 4) Изпълнителната агенция „Главна инспекция по труда“ за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ – задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца

Молителят в качеството си на длъжник е поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си, което е достатъчно за обосноваване на активната му материалноправна легитимация.

3. Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност – общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до това от посочените основания, които са изтъкнати в молбата по чл. 625 ТЗ. В конкретния случай молителят се е позовал само на наличието на неплатежоспособност.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни **изискуемо**: 1) парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2) публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, 3) задължение по частно държавно вземане, или 4) задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието „неплатежоспособност“, а елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според който молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. Систематичното тълкуване на двете разпоредби са дали основание на правната теория^[1] и съдебната практика^[2] да приемат, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с *трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи*. По традиция невъзможността се определя като обективна, но по същество тя е субективна, каквато е всяка невъзможност за изпълнение на

паричен дълг предвид чл. 81, ал. 2 ЗЗД /обективно е икономическото състояние на длъжника, а не невъзможността му да плати/. Обективната невъзможност за изпълнение предполага изпълнението да не е възможно нито от длъжника, нито от трето лице, поради възникнало външно събитие /случайно събитие или непреодолима сила/ и то би довело до освобождаване на длъжника от задължението му спрямо кредитора /чл. 89 ЗЗД/, което при паричните задължения по дефиниция е изключено, тъй като пари в оборота обективно винаги има. Обстоятелството, че длъжникът не разполага с необходимите парични средства и достатъчно ликвидно имущество е типичен пример за субективна невъзможност за изпълнение /по смисъла на общото облигационно право/, което именно е и причината същият да продължи да отговаря спрямо кредитора за неплащането, а това обуславя и възможността спрямо него да се проведе принудително изпълнение, форма на което и е производството по несъстоятелност[3].

Длъжникът е стопански способен да изпълни **изискуемите си парични задължения** тогава, когато е в състояние да осигури **парични** средства за **пълното** им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира или ако разполага с налични парични средства или ако разполага с такива непарични активи, които могат **в кратък срок** да се преобразуват в парични средства, *достатъчни да покрият всички изискуеми задължения*. Следователно, само по себе си притежанието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на **реално ликвидни** от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват **за кратък период от време** в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност[4]. По правило тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване /осребряване/ да не води до нарушаване на статута на длъжника като действащо предприятие, т.е. до преустановяване на търговската му дейност, което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания. Поради това е прието, че по принцип релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се класифицират като *краткотрайни /текущи/*. Те от своя страна се подразделят на четири групи – *материални запаси* /суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси/, *краткосрочни вземания* /с падеж до 1 година/, *краткосрочни инвестиции* /акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел – т.е. за препродажба/ и *парични средства* /в брой или по банкови сметки/. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват *еднократно* в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника. Това е така, защото в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е въпрос на счетоводната политика на предприятието и защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността /счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства/. Ето защо независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако *реално съществува и ако е реално ликвиден* /продаваем, събираем/ в обозрим кратък срок. Съответно – длъжникът е неплатежоспособен ако не притежава подобни

краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Понятието за неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ е правно, а не счетоводно, което налага при преценката за наличието ѝ да се изследват правните елементи от неговия фактически състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително /а не само счетоводно/ ликвидните активи на длъжника.

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо състоянието на неплатежоспособност да е налице към момента на последните устни състезания по делото^[5]. В практически аспект това предполага следната поредност на изследване: 1) дали към датата на последните устни състезания длъжникът разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения, и 2) при отрицателен отговор – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. При втория етап на изследване подлежи трайния характер на състоянието на длъжника, което по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на длъжника в достатъчно продължителен период назад. Този анализ следва да се извърши въз основа на събраните по делото доказателства, като законът не изисква доказването да е с определен вид доказателствени средства, поради което са допустими всички такива по ГПК. По-специално, не изслушването на съдебно-счетоводна експертиза не е необходимо условие за установяване на неплатежоспособността, макар че без съмнение такава би била от полза. Неплатежоспособност обаче може да се установява и с други доказателства, което законът го допуска. При така очертания план на проверка въззивният съд намира следното:

От събраните по делото и описани по-горе доказателства се установява, че към 30.09.2021 г. изискуемите /т.е. текущи/ задължения на молителя са в общ размер /поне/ на **1 006 904,91 лв.**, от които: 1) 350 168,34 лв. – публични задължения, и 2) 656 736,57 лв. – частни задължения по висящи 19 изпълнителни производства по ГПК.

Същевременно, според представените счетоводни баланси, молителят притежава като ЕТ: 1) към 31.12.2019 г. – общо активи на стойност 181 хил. лв., от които 10 хил. лв. – ДМА и 171 хил. лв. – краткотрайни активи; 2) към 31.12.2020 г. – общо активи на стойност 3 хил. лв., включващи само ДМА и не притежава краткотрайни активи, и 3) към 30.09.2021 г. – никакви активи. Липсват данни за друго притежавано от молителя лично имущество извън търговската му дейност. Следователно, на база тези данни не само краткотрайните, но и всички активи на молителя са явно недостатъчни за покриване на изискуемите му задължения – както към днешна дата, така и към 31.12.2019 г.

Констатираната настояща неспособност на молителя да погаси изискуемите си парични задължения не е достатъчна, за да се приеме, че същият е неплатежоспособен по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Необходимо е да се установи и, че това състояние има *траен характер*, което налага и отговор на втория подвъпрос – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. Този въпрос обаче има смисъл да се поставя само, ако молителят продължава да развива търговската си дейност. Само при наличие на такава затрудненията хипотетично биха могли да бъдат временни. Ако дейността е преустановена, то очевидно молителят не би могъл да придобие активи, чрез които да изплати задълженията си. В заседанието на 20.09.2021 г. молителят е заявил, че фирмата му напълно е преустановила дейността си от м. 10.2020 г. От представеният отчет за приходите и разходите за 2020 г. е видно, че молителят е получил приходи за годината общо в

размер на 473 хил. лв., но е извършил разходи на стойност 534 хил. лв., т.е. загубата му е била в размер на 61 хил. лв. При положение обаче, че към днешна дата молителят е преустановил търговската си дейност, това обуславя и невъзможността му да генерира бъдещи приходи, с които да погаси изискуемите си задължения в размер над 1 млн. лв. При тези данни е очевидно, че затрудненията на длъжника не са временни, а трайни, както и, че той не разполага с ликвидно имущество, достатъчно за покриване на задълженията. Настоящата икономическа пасивност на молителя не би му позволила да погаси установените му изискуеми парични задължения. Следователно понастоящем молителят е в състояние на трайна невъзможност за изпълнение на паричните си задължения чрез наличните си краткотрайни и реално ликвидни активи. Ето защо налице е установено състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

4. Началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността. Тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника [6]. В случая тази най-ранна дата е **31.12.2019 г.**, към който момент е установено както наличието на изискуеми непогасени парични задължения, така и недостатъчност на краткотрайните активи на молителя. За предходни периоди липсват данни.

При това положение и предвид новосъбраните във въззивното производство доказателства молбата за откриване на производство по несъстоятелност е основателна поради неплатежоспособност на ответника, с начална дата – 31.12.2019 г.

С оглед на изложеното обжалваното решение следва да се отмени, като спрямо ответника се открие производство по несъстоятелност при условията на чл. 630, ал. 1 ТЗ.

Следва да бъде определена дата за провеждане на първото събрание на кредиторите, както и да бъде назначен временен синдик от утвърдения регистър на синдиците на Министерство на правосъдието, действащ в района на седалището на молителя. В правомощията на администриращият производството първоинстанционен съд по несъстоятелността е да определи друга дата или друг синдик, вкл. при липса на встъпване.

Така мотивиран Софийският апелативен съд,

---

[1] вж. В. Попова, Коментар на ТЗ – част IV, изд. 1996 г., стр. 65 – 83; В. Таджер, Несъстоятелност по ТЗ, изд. 1996 г., стр. 47 – 50; Г. Стефанов, Търговска несъстоятелност, изд. 2011 г., стр. 61 – 75; С. Стефанов в „Актуални въпроси на производството по несъстоятелност“, изд. 2015 г., стр. 42 – 67; Г. Григоров, Несъстоятелност, изд. 2017 г., стр. 172 – 191.

[2] вж. решение № 64/23.03.2010 г. по т.д. № 959/2009 г. на ВКС, II т.о.; решение № 115/25.06.2010 г. по т.д. № 169/2010 г. на ВКС, II т.о.; решение № 90/20.07.2012 г. по т.д. № 115/2011 г. на ВКС, I т.о.; решение № 118/9.08.2013 г. по т.д. № 1042/2012 г. на ВКС, I т.о.; решение № 54/8.09.2014 г. по т.д. № 3035/2013 г. на ВКС, II т.о.; решение № 201/11.12.2014 г. по т.д. № 659/2014 г. на ВКС, I т.о., решение № 71/30.04.2015 г. по т.д. № 4254/2013 г. на ВКС, I т.о., и др.

[3] така В. Попова, Коментар на ТЗ – част IV, изд. 1996 г., стр. 81.

[4] така решение № 71/30.04.2015 г. по т.д. № 4254/2013 г. на ВКС, I т.о.

[5] така решение № 54/8.09.2014 г. по т.д. № 3035/2013 г., решение № 216/29.11.2016 г. по т.д. № 448/2016 г. на ВКС, II т.о. и др.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решението от 17.05.2021 г. по т. д. № 19/2021 г. на Окръжен съд – гр. Враца, и вместо това постановява:

ОБЯВЯВА на осн. чл. 630, ал. 1 от ТЗ неплатежоспособността на Н. Т. Т. с ЕГН – *****, действащ като ЕТ „Ремо – Н. Т.“ с ЕИК – 106017566, със седалище и адрес на управление – гр. Оряхово, ул. „6-ти септември“, бл. 6, вх. Б.

ОПРЕДЕЛЯ началната дата на неплатежоспособността – 31.19.2019 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на Н. Т. Т. с ЕГН – *****, действащ като ЕТ „Ремо – Н. Т.“ с ЕИК – 106017566.

НАЗНАЧАВА за временен синдик М. М., с адрес – гр. ***, ул. "****" No **, ет. *, ап. офис 504, тел. *****, електронна поща – *****, който да встъпи в длъжност в 2-седмичен срок от деня на вписване на решението в търговския регистър, като в същия срок да представи декларация по чл. 656, ал. 2 ТЗ и писмено съгласие по чл. 666 ТЗ.

ОПРЕДЕЛЯ месечно възнаграждение на временния синдик от 800 лв.

СВИКВА първо събрание на кредиторите на 7.12.2021 г. – 14:00 ч. в съдебната зала на Окръжен съд – гр. Враца, определена за заседаване на първоинстанционния съдебен състав, разглеждащ делото, с дневен ред:

1. изслушване на доклада на временния синдик по чл. 668, т. 3 ТЗ;
2. избиране на постоянен синдик;
3. евентуално – избиране на комитет на кредиторите.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд при условията на чл. 280 ГПК в 1-седмичен срок от вписването му в Търговския регистър.

Преписи от решението да бъдат изпратени незабавно на Агенцията по вписванията за обявяването му в Търговския регистър и на Окръжен съд – гр. Враца – за вписването му в книгата по чл. 634в ТЗ.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____